

A szent sátor

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 1:1; 2Mózes 35:1–39:31; 40:1–38; János 1:14; Zsidókhöz 7:25

„Ekkor a felhő befedte a gyülekezet sátrát, és az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot... Mert az ÚR felhője volt a hajlékon nappal, éjjel pedig tűz volt rajta. Izráel egész háza látta ezt vándorlása egész idején” (2Móz 40:34, 38, ÚRK).

Az volt a fő feladata Isten ótestamentumi népének (mint ami nekünk is ma), hogy közeli kapcsolatban legyen az Úrral, Őt imádják és szolgálják, és igaz képet mutassanak róla az embereknek (5Móz 4:5-8).

Az Éden kertjében Ádám és Éva elrejtőzött Isten elől, mert a bűnük miatt féltek tőle. Természetes, hogy a bűn Istentől való félelmet ébreszt az emberben, ami eltorzítja benne a jelleméről alkotott képet. Jó hír viszont, hogy Isten teszi meg az első lépést a szakadék áthidalásáért, beforrasztja a törést, helyreállítja a megtört kapcsolatot. Visszahívja a bűnöst magához: „Hol vagy” (1Móz 3:9)?

Ezért tehát a fő küldetésünk, hogy a környezetünkben helyes képet mutassunk Isten jelleméről, szeretettel teljes, igazságos cselekedeteiről. Amikor az emberek Isten felé fordulnak, akkor meggyőződnek önzetlen szeretetéről, átadják az életüket neki és engedelmesen megteszik, amit tőlük kér, mivel tudják, hogy az a javukat szolgálja.

A szentély bemutatta, hogy Isten közel van az emberekhez, és eléjük tárta a legnagyobb igazságot, vagyis azt, hogyan üdvözíti a hittel hozzá fordulókat.

AZ ÚR SZOMBATJA

A szombatot el nem fogadók minden – téves – érvelésével szemben, miszerint ez csak a zsidókra vonatkozik (Isten az Édenben különítette el és szentelte meg a hetedik napot [lásd 1Móz 2:1-3]), és szemben a szintén téves vélekedéssel, miszerint a zsidók a Sínai-hegynél hallottak először erről (a zsidók már a Sínai előtt is megtartották a szombatot [lásd 2Móz 16:22-29]), vitathatatlan, hogy a szombat kezdettől fogva nagyon is része volt a héber nép életének.

Olvassuk el 2Móz 35:1-3 verseit! Melyik igazságot erősítette meg Mózes ismét, ekkor a szent sátor építésével összefüggésben?

A szombat és annak üzenete Istenről szól, szól és fog mindig is szólni, arról, hogy ki Ő és milyen hatalmas dolgokat cselekedett. A szombat az Úr teremtő és megváltó tetteire emlékeztet, a népe között lakozni kívánó Istenre összpontosítja a figyelmünket. A szombat és a szentély tehát ugyanabba az irányba mutat: Isten jelen van az életünkben.

Az ószövetségi nép szombatja által közvetített üzenet sokrétű, aminek a lényegét öt meghatározó pontban lehet összefoglalni:

1. *Isten a Teremtő* – a Biblia ezzel az elképesztő és alapvető kijelentéssel nyit (1Móz 1:1). A szombat Isten teremtő művének eleven emlékülnepe (1Móz 2:2-3; 2Móz 20:8-11). Ebből az igazságból – hogy Isten a Teremtő – ered minden más bibliai igazság.
2. *A Messiás el fog jönni*, ez a reménység aköré az ígélet köré összpontosul, amit Isten adott a Magra vonatkozóan, aki legyőzi a kígyót (Sátánt) és győz a gonoszság felett.
3. *Isten megalapítja országát, aminek a szombat az előíze.*
4. *Az üdvösség az Úrtól van*, Isten népe bizonyosságot tesz arról, hogy Ő a Szabadító, a Megváltó, egyedül a kegyelme által nyerhetünk üdvösséget.
5. *Isten minden ember legfőbb Birája. Aki makacsul dacol vele és visszautasítja, annak nincs jövője, viszont a követőinek ingyen ad örök életet az Úr.*

Van egy zsidó mondás, miszerint *A szombat jobban megtartotta Izraelt, mint Izrael a szombatot. Adventistaként bizonyára másképpen fogalmazzunk, viszont mennyire fontos a szombat szerepe a gyülekezetünk családjának az életében?*

ADOMÁNYOK ÉS A LÉLEK

Olvassuk el 2Móz 35:4–36:6 szakaszát! Milyen fontos tanulságokat találunk ma ebben a részben?

A szent sátor elkészítéséhez a különféle értékes anyagokból igen sok kellett, de minden össze is gyűlt a bőkezű adományokból. Az emberek jó szívvel adtak, készségesen, örömmel. Vittek aranyat, ezüstöt, rezet, finom vásznakat, drágaköveket, különleges szöveteket, akáciafát, olívaolajat, fűszereket és még megannyi más szükséges dolgot. A munkájukat is felajánlották, hiszen a sátorhoz és annak berendezéséhez számos különleges tárgyat kellett szorgos művészi munkával elkészíteni. A szabók varrták meg a szent sátorban feladatot ellátó papok ruháit, valamint a főpap gazdagon kidolgozott öltözetének darabjait, a hósennel és a süveggel együtt. Isten gazdagon megáldotta az izraelitákat az egyiptomiaktól a kivonulás előtt kapott ajándékokkal. Ekkor viszont ők fejezhették ki hálájukat a kegyelmes és hatalmas Istennek, aki vezette őket, és ez szívük mélyéről arra indította őket, hogy elvégezzék ezt a munkát az Ő dicsőségére. Olyan örömmel és bőségesen adakozott a nép, hogy idővel a felelősök ezt jelentették Mózesnek: *„Többet hordott a nép ajándékba, mint amennyi az ÚR által parancsolt munka elkészítéséhez szükséges”* (2Móz 36:4, ÚRK). Mózesnek ekkor le kellett állítani az adakozást, *„Mert az egész munka elvégzéséhez elég volt az adomány, még felesleg is maradt”* (2Móz 36:6, ÚRK). A Szentlélek irányításával Isten képességeket és erőt adott az embereknek, hogy a pontos minta szerint elkészítsék a szent sátort. Bésaléelt, Aholiábot és másokat is *„betöltötte... Istennek lelkével”* (2Móz 35:31), ami azt jelenti, hogy mesteri fogások ismeretét, bölcsességet, művészi képességeket nyertek minden munka tökéletes elvégzéséhez. Ez roppant nagy feladat volt, és mindent pontosan a Mózesnek megmutatott minta szerint kellett elkészíteni. Nagy a jelentősége annak, hogy a Szentlélek ajándékát az emberek különböző képességeivel, szakértelmével hozza az Ige kapcsolatba, mindazzal, amire a szent sátor elkészítéséhez szükség volt. A Lélekkel való betöltekezés nem mágikus folyamat, és nem azt jelenti, hogy különleges lelki erők költöznek az emberekbe. Művének haladása és missziója teljesítése érdekében Isten képessé teszi a követőit arra, hogy valóra tudják váltani az Ő céljait, méghozzá jól.

Milyen lelki ajándékokat kaptál a Szentlélektől? Ne feledd, hogy ezek csak akkor teljesednek ki, ha ápolod a Lélek gyümölcseit az életedben (Gal 5:22-23)!

A SZENT SÁTOR ELKÉSZÜLT

Fussuk át 2Móz 36:7–39:31 szakaszát! Vajon miért adott Isten ennyire aprólékos utasításokat? Ezek szerint mennyire figyel oda minden részletre?

Mózes gondosan ügyelt a szent sátor felállítására, és a mesterek nagy pontossággal követték azokat az utasításokat, amelyeket Mózes a Sínai-hegyen kapott. A Biblia szövege a következőket veszi számba: 1) a szent sátor a különféle szövetekkel, kárpitokkal és tartozékokkal (2Móz 36:7-37); 2) a frigláda (2Móz 37:1-9); 3) a szent kenyerek asztala (2Móz 37:10-16); 4) a gyertyatartó (2Móz 37:17-24); 5) a füstölőáldozati oltár (2Móz 37:25-29); 6) az égőáldozati oltár (2Móz 38:1-7); 7) a rézmedence (2Móz 38:8); 8) a pítvar (2Móz 38:9-20); 9) a szent sátorhoz felhasznált anyagok (2Móz 38:21-31) A folytatásban 2Mózes 39. fejezete ír az efódról, a hósenről meg a papi öltözék többi darabjáról. A szent sátorban végzett szolgálatok az evangélium látványos példázatai voltak, bemutatták Isten egész megváltási tervét. A különböző szertartások ábrázolták, hogy 1) Isten mennyire gyűlöli a bűnt, valamint hogyan rendezi azt el; 2) miként menti meg bűnbánó népét; 3) mi lesz a gonoszok sorsa; 4) hogyan biztosít az Úr gonoszság nélküli, csodálatos jövőt. Az év során két különböző, de egymáshoz szorosan kapcsolódó szolgálatot végeztek a szent sátorban: a naponkénti és az évenkénti szertartásokat, amelyek azt fejezték ki, hogyan kezeli Isten a bűnt és menti meg a bűnösöket. A *naponkénti* szentélyszolgálatokkal Isten arról biztosította a megtért hívőket, hogy megbocsátotta bűneiket és kegyelméből üdvösséget ajánl nekik. Az üdvösség ajándékának elfogadásához áldozatot kellett bemutatni. Az áldozatok előremutattak a Messiás halálára, akinek „*vére megtisztít minket minden bűntől*” (1Jn 1:7). Ennek az ajándéknak a középpontjában a bűnvalás és Krisztus igazsága palástjának az elfogadása állt (Zsolt 32:1-2). Így a bűnbánó bűnös a bűnbocsánat bizonyosságát kapta, és örülhetett a megváltásnak. Az engesztelés napján végezték az *évenkénti* szolgálatot, ami azt mutatta be, hogyan törli el Isten a bűnt, oldja meg a bűn problémáját és biztosít bűn nélküli jövőt (3Mózes 16. fejezet; Jn 1:29). Krisztusnak most a mennyei szentélyben végzett, két részből álló munkája szintén azt fejezi ki, hogy mit tesz értünk Isten (Zsid 7:25), és el fogja hozni a bűn problémájának végső megoldását (Dán 7:13- 14, 22, 27; 8:14; Jel 21:4). A szent sátor volt Isten imádatának helyszíne, ott dicsőítették Őt és adtak hálát neki. Az istentisztelet az Úrral való kapcsolat fenntartásának eszköze. Isten a hívőket közösséggé hívja magával.

ISTEN JELENLÉTE A SZENT SÁTORBAN

Olvassuk el 2Móz 40:1-38 verseit! Hogyan szereztek tudomást az izraeliták Isten jelenlétéről?

Mózes második könyvének utolsó fejezete (2Mózes 40. fejezet) ír a szent sátor felszenteléséről és a Tízparancsolat ajándékáról. A sátorszentelés eseménye volt a Sínainál töltött időszak csúcspontja. Isten dicsősége az Ő szentsége, jelleme, szeretettel teljes jelenléte, ami már önmagában a jóság (2Móz 3:5; 33:18-19). Isten jelenléte betöltötte a szent sátort, és a felhőben, a sekina dicsőségében mutatkozott meg. *Mózes második könyvének* a vége kiemeli, hogy Isten vezette a népet, nappal a felhőben, éjjel pedig tűzoszlopban. A hébereknél nagyon is valóságos és erőteljes módon kellett tapasztalniuk nemcsak Isten létének valóságát, hanem azt is, hogy Ő állandóan közel van hozzájuk, úgy vezeti őket. Mózes a második év első hónapjának első napján állította fel a szent sátort (2Móz 40:2, 17). Ekkor mindent fel is szentelt olajjal, így Áront és a fiait is felkente a papi szolgálatra (2Móz 40:9, 13-15). Végigment a szentek szentjén, a szentélyen, a pitvaron, és mindent az Úrnak szentelt, ezzel a folyamattal ünnepélyesen megnyitotta a szentélyben végzendő szolgálatokat (lásd még 4Móz 7:1). Mózes kizárólag ekkor léphetett be a szentek szentjébe, utána csak a főpap mehetett be, évente egyszer, az engesztelési napon (3Móz 16:2, 17).

A Biblia háromszor írja azt, hogy a „munka elkészült”: 1) a teremtés hevének végén, amikor Isten kijelentette, hogy teremtő munkája teljes lett (1Móz 2:1-3); 2) amikor a szent sátor elkészült: „*Így végezte el Mózes a munkát*” (2Móz 4:33, ÚRK); és 3) ez akkor is elhangzott, amikor elkészült Salamon temploma (1Kir 7:51).

A teremtés és Izrael szentélye közötti kapcsolat rámutat a kozmikus dimenzióra, arra az időre, amikor az Úr majd a megváltottakkal együtt lakozik az Új Földön, az Új Jeruzsálemben, ami „*az Isten sátora*” (Jel 21:2-3; vö. 22:1-4).

Amikor Isten jelenléte betöltötte a szent sátort (2Móz 40:34), ez volt a csúcspontja azoknak az eseményeknek, amelyek Mózes születésével kezdődtek, aztán a tíz csapással Isten győzelmet aratott Egyiptom istenei felett, az izraeliták kiszabadultak Egyiptomból, az egyiptomi hadsereg vereséget szenvedett, és végül Isten kinyilatkoztatást adott a Sínai-hegyen.

Most hogyan tapasztalhatjuk Isten jelenlétét? Miért igen fontos, hogy legyen ilyen tapasztalatunk?

JÉZUS AZ EMBEREKKEL LAKOZOTT

Olvassuk el Jn 1:14 versét! Milyen párhuzamot von az Írás Krisztus testté létele és a szent sátor között?

Jézus testet öltése titok, amit a megváltottak az egész örökkévalóságon át tanulmányozni fognak. János apostol kijelenti: Krisztus emberi testet öltött, amivel bemutatta, hogy valóban velünk lakozik. A testté lett Jézus arra emlékeztet, hogy az ótestamentumi időkben Isten az izraeliták között lakozott a Sínai-félszigeten, a szent sátorban, amikor az ígéret földje felé haladtak a pusztában.

A testet öltött Jézus az emberekkel sátorozott. Milyen hatalmas ajándék! Az örökkévaló Isten lejön hozzánk, közülünk valóvá lesz, ezzel biztosít arról, hogy Ő valóban „*Immanuel ... Velünk az Isten*” (Mt 1:23).

Mt 18:20 versében Jézus azt mondta, hogy ha ketten-hárman összegyűlnek az Ő nevében, ott lesz közöttük. A Szentlélek által van népe között. Krisztus hívja a követőit, hogy maradjanak szoros kapcsolatban vele: „*Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek, ha valaki meghallja a hangomat, és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorázom, és ő énvelem*” (Jel 3:20, ÚRK).

Olvassuk el Jel 21:1-3 verseit! Miről hallunk itt?

Az Új Jeruzsálem a mennyből leszáll a földre: „*Íme, az Isten sátra az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük*” (Jel 21:3, ÚRK). Az Új Jeruzsálemben nem lesz templom (Jel 21:22), mert az egész város templom, Isten szentélye, amelynek hosszúsága, szélessége és magassága is egyenlő (Jel 21:16), kocka formájú, amilyen a szentek szentje volt a szentélyben. Isten közvetlen közelségében lakozunk majd az örökkévalóságon át a bűn, halál és szenvedés nélküli világban.

A Jézusban kapott ígéretek tudatában hogyan tanulhatunk meg kiertani mindvégig?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, „A szentély és szolgálata” c. fejezetből 310-316. o.

„A szent sátor építését megelőzte Isten szabadító tette, vagyis az, hogy Izraelt kiszabadította az egyiptomi rabszolgaságból. Majd kész volt tartós szövetséges kapcsolatba lépni népével, hogy az Istenük legyen, ők pedig a népe (2Móz 6:7). A szövetség törvénye határozza meg, hogyan viszonyuljanak az emberek hozzá és egymáshoz. A szent sátor valóban a találkozás helye volt, ahol az emberek találkozhattak Istennel. Csak a szabadítás és az Istennel való tartós szövetség megkötése után járulhatott a nép Isten elé a lakóhelyén” (*Andrews Bible Commentary: Old Testament. „Exodus”*. Berrien Springs, MI, 2020, Andrews University Press, 226. o.).

Ellen G. White leírja, hogy mi volt a szentélyszolgálatok célja: „Így a szent sátor szolgálatában és később a templom szolgálatában Izrael népét minden egyes nap Krisztus halálára és szolgálatára vonatkozó nagy igazságra tanította. Évente egyszer pedig gondolataikat a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem záró jelenetére, a világegyetemnek a bűntől és a bűnösöktől való végső megtisztítására irányította” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 316. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) A szentélyszolgálatokban a vér kiontásának központi szerepe volt. Különböző állatokat áldoztak fel, és ezek vérének szinte minden templomi szertartásban felhasználták. Mit szimbolizál a vér? Mire mutattak rá az áldozatok?
- 2) Isten, a világmindenség Teremtője a népe között lakozott a szentélyben – lenyűgöző gondolat, azonban még különlegesebb, hogy a földre jött, és emberként, közülünk valóként járt közöttünk. Már önmagában ez a szeretet hatalmas kifejezése, és még fel is áldozta önmagát a bűnért, meghalt helyettünk! Mire mutat ez rá Isten jellemében? Ezek szerint mennyire akarja azt, hogy megváltást nyerjünk, örök országában éljünk?
- 3) Olvassuk el Zsid 8:1-6 verseit! Hogyan tükröződött a földi szentélyben az, amit Jézus most a mennyei szentélyben végez értünk?

MÓZES

„Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy a Fáraó leánya fiának mondják. Inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét; Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett” (Zsid 11:24-26).

„A fáraó udvarában Mózes a legmagasabb állami és katonai kiképzésben részesült. Az uralkodó úgy határozott, hogy örökbefogadott fiúunokáját teszi meg utódjának a trónon, és az ifjút ennek a magas pozíciónak a betöltésére nevelték. »És Mózes taníttaték az Egyiptombeliek minden bölcsességére; és hatalmas vala beszédben és cselekedetben« (ApCsel 7:22). Vezetői képessége a hadviselés területén az egyiptomi hadsereg kedveltjévé tette. Általában figyelemre méltó jellemű embernek tartották. Sátán ismét vereséget szenvedett szándéka megvalósításában. Éppen azt a rendeletet, amely a héber fiúgyermekeket halálra ítélte, használta fel Isten népe jövő vezetőjének kiképzésére és neveltetésére. Izrael véneivel angyalok közölték, hogy szabadulásuk ideje elközeledett, és hogy Mózes az az ember, akire Isten rábízta ennek a feladatnak az elvégzését. Mózessel is angyalok közölték, hogy Jahve őt választotta ki népe megszabadítására. Mózes, mivel feltételezte, hogy népének fegyveres erővel kell majd kivívnia szabadságát, és így várhatóan neki kell majd a héberek hadseregét az egyiptomiak ellen vezetnie, elfojtotta nevelő anyjához és a fáraóhoz fűződő érzelmeit, nehogy ezek majd megakadályozzák Isten akaratának teljesítésében.

Az egyiptomi törvények szerint mindazoknak, akik elfoglalták a fáraók trónját, a papi rendnek is tagjaivá kellett lenniük. Ez azt jelentette, hogy Mózeset is – a trón nyilvánvaló örökösét – be kellett avatni a nemzet és az államvallás titkaiba. Beavatása feladataival a papokat bízták meg. Mózeset azonban – ámbár lelkes tanítvány volt – semmiképpen sem tudták rávenni arra, hogy részt vegyen a bálványistenek imádásában és szolgálatában. Megfenyegették a királyi korona elvesztésével, és figyelmeztették, hogy a hercegnő is ki fogja tagadni, ha továbbra is állhatatosan ragaszkodik a héberek hitéhez. Mózes azonban továbbra is kitartott elhatározása mellett, hogy az egy Istenen, a menny és a föld Teremtőjén kívül senki és semmi mást nem imád és nem tisztel” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 204-205. o.).